

Známé španělské výrazy

momento, siesta, problema, hombre, compañero, amor, amigo, bueno, señor, señora, señorita, bicicleta, gasolina, corrida, bailando (bailar), flamenco, tango, bolero, fiesta, chorizo, nachos, paella, churros, tapas, sangría, salsa, jalapeño, mojito, guacamole, tequila, Madrid, Barcelona, Valencia, Sevilla, Bilbao, Toledo, La Rioja, Buenos Aires, Lima, Quito, La Habana, España, Ecuador, Cuba, Venezuela, Chile, México, Mallorca, Argentina, Perú, Costa Rica, Puerto Rico, Venezuela, Honduras, Paraguay, Uruguay, Che Guevara, Fidel Castro, Francisco Franco, Juan Carlos, Leticia Ortiz, Miguel de Cervantes, Enrique Iglesias, Antonio Banderas, Alejandro González Iñárritu, Juan, Jorge, Pedro, Pablo, Carmen, Dolores, López, González, García, don Quijote, Sancho Panza, Dulcinea, Zara, Desigual, la vida loca, mi casa es su casa, hasta la vista, vaya con dios, adiós

Pravidla výslovnosti ve španělštině

Výslovnost ve španělštině je velmi jednoduchá. Samohlásky se ve španělštině vyslovují stejně jako v češtině. Samohlásky *e* a *i* nezměkčují předcházející souhlásky (*d, t, n*). Jisté rozdíly v porovnání s češtinou se týkají výslovnosti těchto souhlásek:

- b, v** – na začátku věty (taktu) a po souhláskách *m, n* se čtou stejně jako české [**b**]: *bien, vino, tranvía*
– uvnitř slova se čtou jako souhláska [**β**], t. j. rty se nastaví na výslovnost **b**, ale zůstanou mezi nimi mezera: *Pablo, vivir*
- c** – před *a, o, u* a *souhláskou* se vysloví jako české [**k**]: *café, crema*
– před *e, i* se vyslovuje jako [**θ**], t. j. mezi špičkou jazyka a horními zuby se nechá úzká mezera a vysloví se *s*. (V Latinské Americe se vyslovuje jako české [**s**]): *cerca, cine*
- d** – uvnitř slova se vyslovuje oslabeně a na konci slova téměř zaniká: *todo, Madrid*
- g** – před *e, i* se vyslovuje jako [**ch**]: *gente, girasol*
– před *a, o, u* a *souhláskou* se vyslovuje jako [**g**]: *pagar, gobierno, Granada*
- gue, gui** – čte se jako [**ge, gi**]: *Miguel, guitarra*
- güe, güi** – vyslovuje se jako [**gue, gui**]: *antigüedad, güisqui*

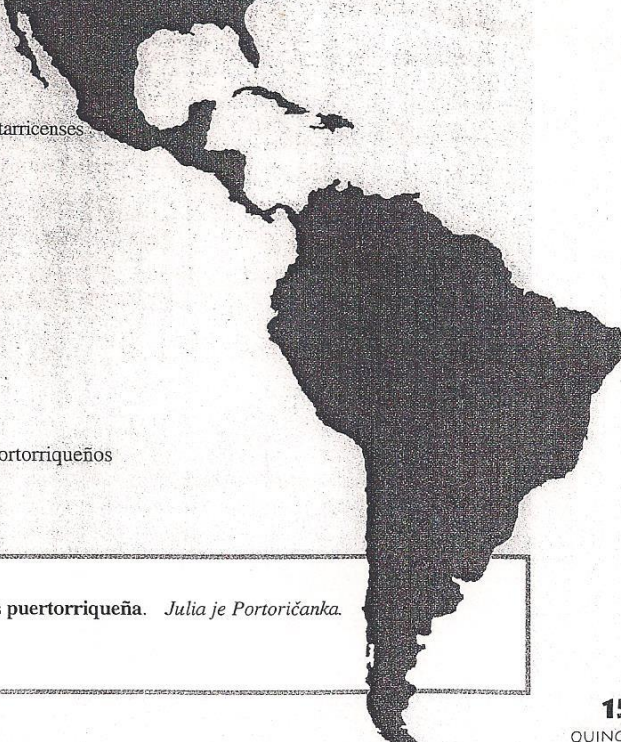
8

- gua, guo** – vyslovuje se jako [**gua, guo**]: *agua, antiguo*
- h** – nevyslovuje se: *hola, hotel, prohibir*
- ch** – vyslovuje se jako [**č**]: *chocolate, coche*
- j** – vyslovuje se jako české [**ch**]: *Juan, jardín, jefe*
- ll** – vyslovuje se jako české [**lj**], v některých zemích Latinské Ameriky jako [**ž**]: *llamar, calle*
- n** – před *b, v, p* se vyslovuje jako [**m**], v ostatních případech jako [**n**]: *enviar, tranvía*
- ñ** – vyslovuje se jako české [**ň**]: *mañana, cariño*
- que, qui** – vyslovuje se jako [**ke, ki**]: *querer, arquitecto*
- r** – na začátku slova a po *n, l, s* se vyslovuje výrazněji: *rico, Enrique*
– stejně se vyslovuje dvojité *rr*: *perro, correr*
- y** – vyslovuje se jako [**j**]: *yo, playa*
– spojka *y = a* se vyslovuje jako [**i**]: *chicos y chicas*
- z** – vyslovuje se jako *c* před *e, i*: *zapato, zumo*

¿DÓNDE SE HABLA ESPAÑOL? KDE SE MLUVÍ ŠPANĚLSKY?

País	Capital	Habitantes
Argentina	Buenos Aires	argentinos
Bolivia	La Paz	bolivianos
Colombia	Bogotá	colombianos
Costa Rica	San José	costarriqueños, costarricenses
Cuba	La Habana	cubanos
Chile	Santiago de Chile	chilenos
El Salvador	San Salvador	salvadoreños
Ecuador	Quito	ecuatorianos
España	Madrid	españoles
Guatemala	Guatemala	guatemaltecos
Honduras	Tegucigalpa	hondureños
México	Ciudad de México	mexicanos
Nicaragua	Managua	nicaragüenses
Panamá	Panamá	panameños
Paraguay	Asunción	paraguayos
Perú	Lima	peruanos
Puerto Rico	San Juan	puertorriqueños, portorriqueños
República Dominicana	Santo Domingo	dominicanos
Uruguay	Montevideo	uruguayos
Venezuela	Caracas	venezolanos

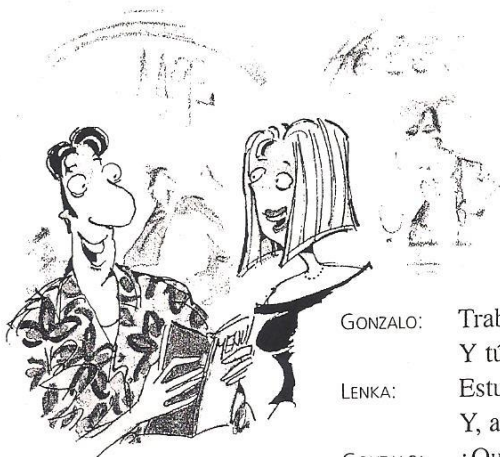
Poznámka k pravopisu:

Iména obyvatelská se ve španělštině píší s malým písmenem: Julia es puertorriqueña. Julia je Portoričanka.

Poznámka k výslovnosti:

Ve slově México se x vyslovuje jako [ch].

EN UN BAR DE PRAGA (I)

GONZALO: ¡Hola, buenos días!
¿Hablas español?
LENKA: Sí, un poco. ¿De dónde eres?
GONZALO: Yo soy de Madrid, ¿y tú?
LENKA: Soy de aquí, de Praga.
GONZALO: Bueno, soy Gonzalo.
LENKA: Y yo, Lenka. Encantada.
¿En qué trabajas?

GONZALO: Trabajo en una agencia de viajes.
Y tú, ¿trabajas o estudias?
LENKA: Estudio español en la Escuela Oficial de Idiomas.
Y, a veces, trabajo.
GONZALO: ¿Qué tomas?
LENKA: Un zumo de naranja, ¿y tú?
GONZALO: Un vino tinto.

lección f lekce
primero, -a první
en v, ve
un neurčitý člen muž. rodu; jeden
bar m bar, výčep
de z, od (vyjadřuje původ,
vlastnictví apod.)
Praga Praha
¡hola! ahoj!; haló!
bueno, -a dobrý, -á
día m den
hablar mluvit, hovořit
(en) español španělsky
sí ano
un poco trochu
¿dónde? kde?

¿de dónde? odkud?
ser (soy) být, existovat
yo já
y a
tú ty
aquí tady, zde
encantado, -a nadšený, -á; těší mě
¿qué? co?
¿en qué? v čem?
trabajar pracovat
una neurčitý člen žen. rodu; jedna
agencia f agentura, kancelář
viaje m cesta, cestování

o nebo
estudiar studovat
español m španělština; Španěl
la určitý člen žen. rodu
escuela f škola
oficial úřední, oficiální; zde: státní
idioma m řeč, jazyk
a veces někdy
tomar vzít si, brát; dāt si (pít, jítlo)
zumo m šťáva, džus
naranja f pomeranč
vino m víno
vino tinto červené víno